

figter at indføre, han ser kun Spørgsmaalet fra en rent finantsiel Side, medens det Standpunkt, som jeg staar paa, er det, at man ved Siden af de andre Hensyn skal lægge Hovedvægten paa Overveilsen af, om vi have Raad til at undlade at gjøre de nødvendige Forsvarsudgifter. At diskutere med det ærede Medlem vilde altsaa for mig være ligesaa unyttigt, som om jeg vilde bruge det danske Fædrelands Sprog overfor en Mand, der kun forstod Mesopotamisk. Naar den ærede Ordfører igaar, henimod Slutningen, atter skjød Folkethingets Ansvar ind under Vælgerbefolkningen, saa kan jeg dog ikke Andet end minde om, at den nuværende Befolkning jo ikke er den sidste dømmende Instantz i denne Sag. Verdenshistorien har bedømt andre Rigsdage. Den polske Rigsdag med dens negative Standpunkter er bleven bedømt og dømt af Historien. Den danske Rigsdag fra 1870 til 1883 og maaste nogle følgende Aar vil heller ikke undgaa sin Bedømmelse; kun skulde det gjøre mig ondt, om den Dom, som af Verdenshistorien saa vil blive fældet over Folkethinget, skulde blive den, at det har spildt sin Tid med at gaa blæsende rundt omkring „Serichos Mure“, som ikke faldt, medens det samtidigt har forjæmt at reise de Mure, som skulde værne Fædrelandet mod Vold udenfra.

H. C. Holst: Det tør vel anses for at være rigtigt at lade de beskiftede Ordførere eller dem, for hvem det ligger nærmest at føre Ordet i den foreliggende Sag, tale, og at de Dvrige tie. Det er en Regel, jeg stadig følger. Naar jeg imidlertid alligevel har begjært Ordet, er det ganske vist i Anledning af det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup); det er ikke noget Mærkeligt, at dette Foredrag giver Anledning til saa mange Udtalelser; thi Enhver vil vide, at det saa vel her som udenfor Salen egner sig til at gjøre et meget betydeligt Indtryk. Jeg har særlig Anledning til at henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem, fordi jeg netop repræsenterer den Kreds, hvor hans Bugge stod, og han selv er hjemmehørende, en Kreds, hvor der meget ofte er faldet varme Udtalelser angaaende Forsvarssagen. Jeg mindes, at jeg selv har staaet paa Valgtribunen og ladet falde Udtalelser, som det ærede Medlem ganske vist vil karakterisere som idetmindste henhørende under det Naive. Jeg mindes saaledes, at der engang paa en Valgdag faldt mig i Hænde et Blad, hvori Grindringen opfristedes om, hvorledes det var gaaet til ved Beleiringen af Fæst-

ningen Lejden. Jeg erindrer, at dengang denne Fæstning blev opfordret til at overgive sig, blev der svaret, at først, naar man havde fortæret Hunde og Katte og ikke længere kunde stille Hungeren paa den Maade, saa skred man til at spise den venstre Arm; det er ganske vist, at saadanne Udtalelser lade sig let latterliggjøre af dem, der ikke have Syn for, hvilken Mand der ligger bagved; men naar vi Alle vide, at Forsvaret af Fæstningen Lejden staar som et af de berømmeligste Forsvarsforetagender i Krigshistorien, naar vi vide, at det ved den storartede Udholdenhed efter utrolige Lidelser lykkedes at fordrive Spanierne fra Fæstningen, saaledes at Byen var reddet, saa er man berettiget til at sige, saaledes som jeg sagde paa Valgtribunen, at kan man end ikke tage alle lignende store Ord alvorlig, saa er man dog berettiget til at sige, naar man ser, at Forsvaret er ført i den Mand, som ligger til Grund for en sliq Uttring, at saaledes bør et Forsvar føres. Det er ganske vist, at der igjennem det Foredrag, som det ærede Medlem holdt igaar, gik en helt anden Mand, en diametralt modsat Mand, som jeg tror, at et æret Medlem, der talte igaar, skildrede korrekt, naar han sagde, at den gjorde et meget pinligt Indtryk. Vi vide jo Alle, hvorledes det ærede Medlem fra Njøge — jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er tilstede. (Stemmer: Jo, han er tilstede!) saa meget desto bedre — har en overordentlig Evne til at tale. Han udslynger sine hvassse Bile her i Salen, og de ramme skarpt og spidst hans Tjender og Modstandere, baade naar det er fortjent, og naar det er uførtjent, og man maa jo ogsaa indrømme, at Meinessenaturen ikke er bedre, end at man kan glæde sig over denne Veltalenhed, navnlig da, naar man ikke selv bliver ramt; men saaledes var det ikke igaar under det ærede Medlems Foredrag. Det var ikke med den sædvanlige Lethed og Livlighed, hvormed det ærede Medlems Bid og Lune ellers giver sig tilkjende, at han talte, men det var med en dyb indre Bevægelse, synes jeg, at det ærede Medlem holdt sit meget omtalte Foredrag. Jeg kan godt forstaa og tænke mig Grunden til den Bevægelse, hvori det ærede Medlem var; thi for at hans Foredrag skulde finde Anklang, tror jeg, at han maatte fuldstændig ombende det danske Folk. Jeg tror, at det ærede Medlem mener, at han ved sit Foredrag skal kunne forbedre det danske Folk. Min Opfattelse er den, at hvis den Mand, som det ærede Medlem ved sit Foredrag søgte at indprente i Folket, trænger dybt ind, vil han opnaa at fordærve det. Det er en fuldstændig Forandring i